

af master til radiokommunikationsformål m.v. for at fastholde mastelovens anvendelsesområde.

Den 1. april 1999 trådte lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. i kraft. Da afgørelses- og klagestrukturen i loven er forholdsvis kompliceret, indeholder loven en bestemmelse, der sikrer en revurdering af disse regler senest i folketingsåret 2001-2002.

På baggrund af de foreløbige erfaringer med loven foreslås revisionsbestemmelsen ophævet. Der er ikke materielle ændringer knyttet til de foreslåede ændringer af masteloven.

Ophævelse af lov om Telestyrelsen

I lyset af beslutningen om at oprette en ny IT- og Telestyrelse foreslås lov om Telestyrelsen ophævet. Den nye styrelse vil ikke blive oprettet ved lov.

Lov om Telestyrelsen trådte i kraft den 1. juli 1997. Baggrunden for loven var et ønske om at fastlægge de samlede rammer for Telestyrelsens virksomhed som uafhængig og sektorfinansieret tilsynsmyndighed på teleområdet og for samspillet mellem Telestyrelsen og det daværende Forskningsministerium.

I loven er i hovedtræk angivet, hvilke opgaver, Telestyrelsen skal beskæftige sig med, og rammer for forholdet mellem Telestyrelsen og forskningsministeren (nu ministeren for videnskab, teknologi og udvikling).

Som det fremgår af den politiske principaftale af 8. september 1999 om sigtelinierne for telepolitikken, der blev indgået mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne, skal det være muligt inden for lovgivningens overordnede målsætninger løbende at kunne justere reguleringen i takt med, at teknologien, markedet og konkurrencen udvikler sig, uden fornyet behandling i Folketinget.

Forslaget om ophævelse af lov om Telestyrelsen skaber mulighed for udvikling af styrelsen og styrelsens opgaver i lyset af udviklingen på IT- og teleområdet uden løbende ændringer af lov om Telestyrelsen. Ved en ophævelse af loven skabes en mere fleksibel ramme.

Samtidig er forslaget et udtryk for en forenkling, idet lovens formål kan opfyldes uden en selvstændig lov. En række opgaver er i telereguleringen tillagt Telestyrelsen. Det er ikke hensigten med forslaget at ændre herved. Der ændres heller ikke ved den begrænsning af ministerens instruksadgang, der er fastsat i loven. Begrænsningen videreføres – i lighed med enkelte andre bestemmelser – i andre dele af teleregulering

gen, hvilket er blevet lettere, efterhånden som telereguleringen med lovrevisionsprocessen samles i færre hovedlove. De resterende bestemmelser i lov om Telestyrelsen rummes inden for generelle regler og forvaltningsretlige principper, og særskilt lovgivning er derfor ikke nødvendig.

C. Lovforslagets økonomiske, erhvervs-mæssige, miljø-mæssige og administrative konsekvenser

1. Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.

2. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er den overordnede hensigt med lovforslaget at foretage en tilpasning af dele af telelovgivningen til udviklingen og konkurrencen på telemarkedet. Lovforslaget indeholder således bestemmelser, der sigter på at fremme effektiviteten og konkurrencen i telesektoren yderligere.

Nummerforhold

Ændringsforslaget, der vedrører fast operatørvalg, er dels en tilpasning til den eksisterende samtrafikregulering og dels en tilpasning til markedsudviklingen. Med bestemmelsen fjernes en hindring for anvendelsen af fordelagtige tekniske løsninger, hvilket først og fremmest medfører administrative og økonomiske lettelser for tjenesteudbydere.

3. Miljø-mæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljø-mæssige konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

D. Forholdet til EU-retten

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 10, har til hensigt at sikre, at manglende efterlevelse af afgørelser, truffet i medfør af forordninger, kan mødes med påbud og sanktioner. Behovet for en sådan bestemmelse blev aktuelt med vedtagelsen af den såkaldte ULL-forordning (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundet adgang til abonnentledninger).